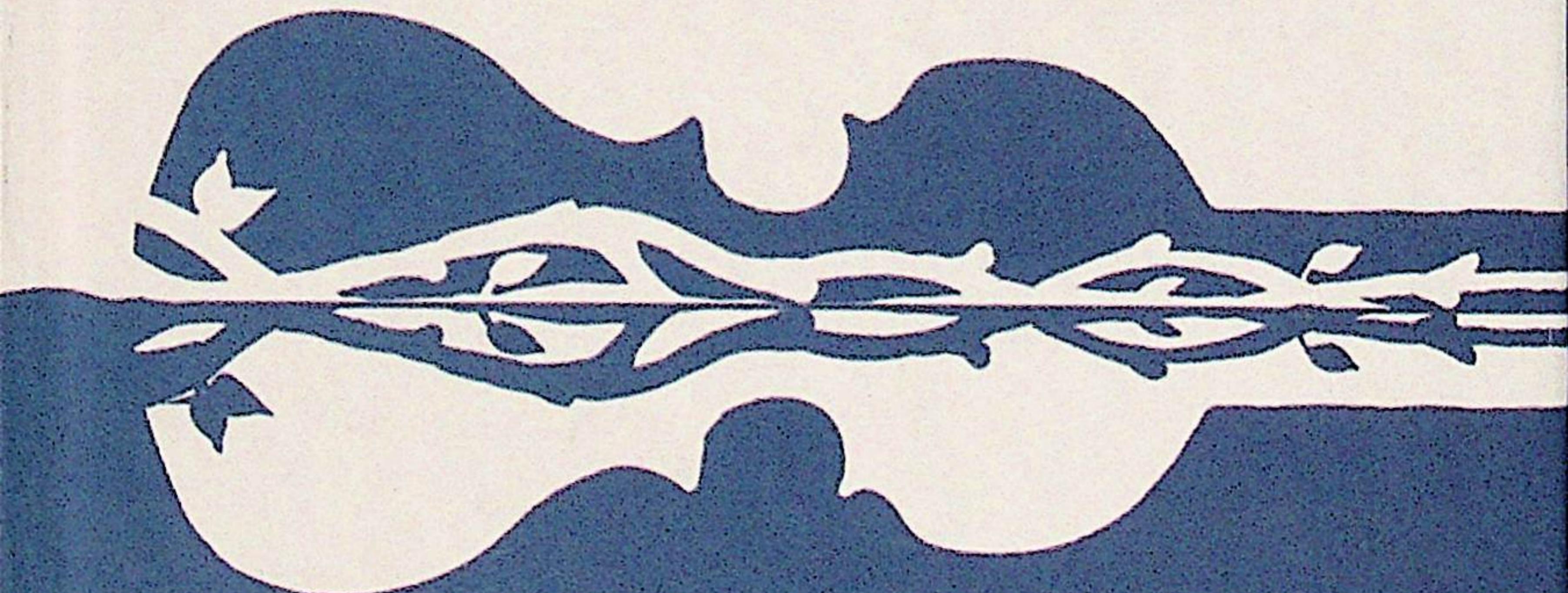

М1572629

Костянтин Мордатенко

"І супінка дакралах
В пероні — сміг ... "

У збірці представлено виbrane віршовані твори, в яких автор виступає і чутливим ліриком, який відчуває найтонші порухи душі, і громадяном, якого непокоять проблемами сучасного життя.

СОДЕРЖАНИЕ

«я Вас кохав засніженим прокляттям...»	3
«до скринь, забитих пла́ттями ущерть...»	4
«я задивився на твої вуста...»	6
«сказати: я кохаю — означає...»	8
Ідентифікація	10
«любов — це відчай втомулених самотністю...»	12
«сніг — скрізь: віснаженим сіном ліг...»	14
«— Страшно...»	15
«любове! божеволію від губ...»	16
«горілки хочу, Господи, горілки...»	18
«ти посміхалася вві сні...»	19
«сніг летів онучами, лапатий...»	20
«Ваші здійняті груди...»	22
«снігу, сіну, де ти? сновидінням...»	23
«і нетиша в душі — марнота...»	24
«шинкарю, повну лий теперки...»	26
«кохаючи і мріючи...»	27
«я вимастив місяць медом...»	28
«сонце дограто сонату...»	29
«Пиячив, плакав однаково...»	30
«зсередини ніч все однó;...»	31
«вода ополонками кліпає...»	32
«жéбрати зледащів;...»	33
«прóтяг розгойдав труну в могилі...»	34
«застáв твій сúджений сéред нóчі...»	35
«ікона плакала на криласі...»	36

«Дощ гамселив по водоймі люто...»	37
««півончики мої...»	38
«котики вербові...»	39
«а спогад, як сніг...»	40
«а до мене уночі...»	41
«ой синочки, сини...»	42
«і ось менé немá...»	44
«де скресає лід...»	45
«я не хочу бачити ці злидні...»	46
«забились тіні в покуть...»	47
«відшкrebіть мене з піднебіння...»	48
«казкові люди ходять поруч...»	49
«любов помирає дощами...»	50
«якесь таке відчуття...»	51
«я впав під ноги: топчíться, їздьте...»	52
«він прокинувся вдосвіта...»	53
«віддайте сніг! віддайте мені сніг...»	54
«Ви спали без ковдри, в сорочці...»	55
«я поезію неба запоєм...»	56
«я — блакитний розхристаний день...»	57
Вишгородська ікона Божої Матері	58
«з'явився хлопець, що вмів...»	60
«я — скрізь! у Ваших ніздрях, на пучках...»	61
Марія Магдалина	62
«я, тату, Вас люблю ось так...»	63
«ще не любов — це шал, це дур, це гандж...»	64
«вона аж світилась, чиста...»	66
«жінкý, взявши пáхощí...»	68
Кригоплав	70

«берéза з листям золотим...»	72
«мені Ви гóлою приснились...»	73
«рідна зéмле! плóте рівчакóва...»	74
«у куфайці, змарнілий...»	75
«спасíбі, Боже, що живú...»	76
«шляхи в заметах білі...»	77
«ця спóвідь яблунéва...»	78
«щастя моє бузкóве...»	79
«... а сонечко проснúлося...»	80
«мíлосте небéсна...»	81
«я знаю, що у вас немає слíз вже...»	82
«весна — це вýверження плоті, нáвіть...»	84
«п’є пáльці, жує пáльці...»	86
«пташкí щебéчуть, сónця стéльки...»	87
«цей дощ слíпий, як іноді бувають...»	88
«гéпнувсь дощ, як ранений полónний...»	90
«як біль небéсний, березнéвий сніг...»	91
«це білий сніг, як вдóвин чóрний скорб...»	92
«все — любóв. сенс — всього. пошепки...»	93
«по черзí всíм дванадцятьом...»	94
«а горизонт, як вýгнута бровá...»	96
«таке прозóре небо, що боюсь...»	97
«колись я так любив цей клятий квíтень...»	98
«із бíлих морд абрикóсових...»	100
«стíни, приздóблені мистéцтвом...»	101
«на сонечку мружусь, як гарно...»	102
«Якщо є пляшка і немає грóшей...»	103
«Пláвиться мíсто. Зáтінок пíд гíллястою...»	106
«ця спéка, мов знайóма, із якóю...»	108

«туман воді рухліві ղлέчі...»	110
«на землю пух з тополі дивовіжно...»	112
«в мистецькій залі посеред картин...»	113
««Ну, здрасуйте, — кажу до яблуньок,...»	114
«нуртує смуток цвіркунівий...»	115
Книжковий арсенал	116
«будів себе, штовхав, узявши...»	118
«зіркі із річки воду жлуктять...»	119
Петру Сороці	120
«годінник, наче вкопаний, стойть...»	122
«поникнув День великосвітній...»	124
«кульбабці боляче від губ...»	125
«коли любов — усе втрачає сенс...»	126
«мене нема, як іноді дощу...»	128
«словá з груднýни виринають, як...»	129
«у чому сенс життя — не знаю; знаю...»	130
«розплáкавшись немовля...»	132
«дзеркала, віддзеркалені в дзеркалах...»	133
«розхлюпана самотність людних вулиць...»	134
«смоктáла прутень мій: над ним, як німб...»	136
«поéти в мóві тонуть, наче пальці...»	138
«із вуст звисає мова жмуттям слів...»	140
«мова важливіша, ніж Бог...»	142
«шлях протверезів — мерцій вляглась...»	146
«блíскавки сяйнúла жовта гíчка...»	148
«на павутýнці пúхом тополýним...»	150
«любов — це зло, це вýправдане зло...»	151
«дзеркалá спостерігають плин...»	153
«сошá, як слід від знятої обрúчки...»	154

«птахі́ куйо́вдя́ть височі́нъ імлі́сту...»	157
«в калюжах відбиваються кудлаті...»	158
«за хмарови́нням сонце, наче крапка...»	160
«скільки до нéба — знає вода...»	161
«дужче бий в шибкý, колóшкай, дóще...»	162
«вмиваюсь хлібом — гóю дúшу; хлібом...»	163
«мене ти не кохáєш... Бóже, як же?...»	164
«мов цéрква: відчинíвсь єлéйний óтвір;...»	166
«вплелáся в сухостíй печаль вільхóва...»	168
«моя душá із листям теж...»	170
«як зробíлося тихо надвóрі...»	171
«трíскає хворостnýk...»	172
«осіннє сонце — слíпить, що ж....»	173
«дерева передзýмні! сýну...»	174
«залюблені! ні пáри з вуст — мовчíть...»	176
«благоговíйно вхóджу в сад...»	179
«живú без сенсу, п'яний дóсі...»	180
«а скрипка закохáлась в перший сніг...»	182
«слова прийшли, як пізні дíти...»	183
«щáстя ось воно — помíж скирт...»	185
«душá у тíлі, мов ластівенý...»	187
«барvíсте листя, мряка — це мíй час...»	188
«сніжýнонько, пíр'їночко, навчíть...»	190
«а Ви булí, як цвítка, безборóнні...»	192
«тече водá пíд льодом лáчно...»	194
«печáль менé здолáла врéшті...»	195
«літератúра без алкогóлю...»	196
«яка порá благословéнна всé ж таки...»	198
«було так зáтишно і гárно...»	199

«не заспокóююся — дálі...»	200
«зимá володарює скрізь...»	201
«півхліба, свічка на столі...»	202
«потічки тóчаться печálлю...»	203
«воднóчас і ненáвиджу й боюсь...».	204
«лелéс іній кришталéвий...»	206
«кров біжить уві сні...»	207
«одухотвóрена душá...»	208
«на пáгорбах кущíстих тлúста кров...»	209
«Різдвáний мóкий сніг летить в калюжí...»	210
«коли розчервонíлі лиця...»	212
«я полюбив хурдéлицю давнíш...»	214
«неначе кров липká на пáльцях...»	216
«мíж góрами лíсистими...»	217
«а душá не знаhдить мíсця...»	218
«зайнявся пруг, мов хáта бервенчáста...»	219
«обíдранцем стойть безлýстий лíс...»	220
«струмкý, капíж невтóмний, снíжний скáз...»	222
«відлýга, сонце, крапає з дахíв...»	223
«відлýга, драглиná повсюди...»	224
«а грíм гримýть, як тýпіт кíнський...»	226
«Пустéля, як головá жíнки після хíмітерапíї...»	227
«побля́kle сónце вýсить, як відрó...»	228
«боюся rúчки й áркуша, точнíше...»	230
«забули всí, як лютувала хvíжа...»	232
«розтáлий сніг. калюжí. нíч...»	234
«повíтря прозóре і чистe...»	235
«пíдсónня, pérший день весní, оввá...»	236
«бíдося, вбогий неборáка — góре...»	238

«так благосно і лéпсько...»	240
«а прут, немов скорінка хлібна...»	242
«коли жінкý старіють...»	243
«вже обрій місяцем зáкоривсь...»	244
«весною промовляє — радість...»	245
«на річці щéзло крижанé бíльмо...»	246
«цибулю чýщу! чýстячи, цíлую...»	248
«вітер розгойдáв труну в могилі...»	250
«вéсно, осónням спéчена...»	251
«а прóмені просмíкуючись крíзь...»	252
«пожáдливо, як в кáпище погáнин...»	254
«мотúзкою тонкóю — обрій рвуть...»	256
«як сливовíдлення в роті...»	257
«... і прóтягами вітер, наче кíнь...»	258
«схилýвшись, вклякли над мулкýм...»	259
«поезія сіяє, як брунькý...»	260
«як вáжко усвіdомлювати скарбом...»	262
«четвérтий місяць, як не п'ю, — нудьга...»	264
«невýмовлені réчення й словá...»	266
«росою бlíкає стернá...»	268
«пídspíвують струмочки дзюркотлýві...»	269
«в цíй тéмряві нíчнíй, мов дощ в землі...»	270
«в тумані снить печаль вербóва;...»	272
«росою трав'янýстий килимóк...»	273
«імлóю обрій випинає жóвна...»	274
«згúки дзвíнкí, поголóску...»	276
«а прóстір втопíвся в буйннí...»	278
«стирчить, як сónях, сóром; смíхом встид...»	280
«в ранкóвому гудínní пásík...»	282

«не в змозі ліхтарню...»	283
«не за словами...»	284
«Бóже! лíпи розквітли....»	286
«щосíл кущі борóнять, сплівши́сь, — ліс...»	287
«собí це тák я уявляю: нýцьма...»	289
«борвíй ламає гíлля, як відчáй...»	291
«спéко! плóть і перстъ дощáми мáрятъ...»	292
«і страшно й соромно, цей sóром...»	294
«улігся кúрявою сенс життя....»	298
«виснáжлива й одноманítна...»	300
«гатили дерéва...»	301
«вода з дахíв оглúшно крапотíть...»	302
«чому печаль розлýта скрізь?...»	303
«любов — гробí, де мертві вздовж води...»	304
«пожáдливо й кваплýво лився дощ...»	306
«берé морóз, вода в калюжах шéрхне...»	308
«цвіт цвіте, відцвітає, цвіт сíплеться...»	309
«я Вас кохав, я більше Вас кохав...»	310
«любов — це що? відколи ця любов,...»	312
«це слово слíв, це слово сíль, це знак...»	314
«чому любов? навіщо ця любов?...»	316
«розлита кров, як спалена земля...»	317
«весілля слíв, святкý чернéток...»	318
«вода нé знає, що вона вода...»	320
«над світом, наче вороння...»	321
«це не нíч, це душá, щось страшне...»	322
«як мéртві — вмерти, іноді живí...»	323
«я так боюсь, якбí ж ви тільки знали...»	324
«сколóшканим змíєм...»	326

«між рядами в книгарні...»	327
«осінь, в очі зсохлим листям щиро...»	328
«вмру. земля нарізтіж. хмар оцупки...»	330
«стéрні сиротіють, слíпне ліс...»	331
«зупинились дітлахý, дівчата...»	332
«шурхóче гýчка в полі завалýща...»	333
«бабúсю моя, курíпочко...»	334
«як глядачíв у збúдження — актор...»	336
«садки, як вýтвори мистецтва...»	338
«Сумнý, в позолóті обráнку...»	339
«земля ослíпла. слíпить сніг, вві сні...»	340
«в душí вмостилась примхлýва осінь...»	342
«невdóвzí прýморозки першí...»	343
«знегóда повертає пам'ять...»	344
«а може осінь — це не осінь, á...»	346
«вýйна німá, плíч-ó-плíч з нíччю; сýріч...»	347
«осінь спóвнена жálosti...»	348
«Доки сніг лягатиме ізранку...»	349
«кривáвих барв, жовтогарячих...»	350
«мокрíнь осіння мáрить майже так...»	351
«горбí впираються лісýсті...»	352
«чорнíє óранка крукáми...»	353
«останнє листя вíтер цúпить...»	354
«вдяглý дерева білі рýзи...»	356
«холодний óбрíй збляк і вýцвів...»	357
«турляє в бóки мáзанку...»	358
«дуєт невтóмних нíг...»	359
«рíчкý — вдовýцí: крýга вмерла; грúденъ...»	360
«нí йнею, нí снíгу, нí...»	362

«боюся ніч — вона краде дітей...»	364
«книжкі — читáцькі буханці: лишé...»	366
«а ніч як тріснута мисчýна...»	368
«летеять зіркі розбитим склом...»	369
«самотність, мов сочýста гич...»	370
«немов холодна і порожня церква...»	371
«ненáче жом до морд корóв'ячих...»	372
«оцúпки пéстошців, шматíни слів...»	374
«дощі марúдяТЬ водомýй...»	376
«вечíрнє сóнечко лягло...»	377
«блакýттю плýнуть мóлоді...»	378
«цей снíг, як страх помéрти уві сні...»	380
«кохання. грім. огóвтавсь. лік...»	382
«в руслó животика вмочив місток...»	384
«уночі, як місяць в небі побравсь...»	386
«наче сиродíй на гáнку, пити...»	387
«а плачí притлúмлені їдять...»	388
«Поéзіє, скажи, я сýн твíй чý...»	389
«здíймáють пил вітрí лотróвські...»	392
«родючу землю гúби...»	394
«проймає млóсний трépet...»	395
«в пропáсниці, в повстánní тлíну; в пáщі...»	396
«грімníця небо розриває пла́ттям...»	400
«калюж, струмків гармýдер...»	402
«цвíрінькання пташýне...»	404
«веснú — осónня зустрíчáє...»	405
«розкрýшується хлíбом теплим...»	406
«закrúтисті хмаркí по-záячи...»	407
«вíн знов, що мýсить вpóратися до...»	408

«де лóжкою в кóливі — нíч...»	410
«стоять дерева жебракáми; темне...»	411
«вже прólіском огóлюється плоть...».....	412
«агóв, короновíрусе! бідý...».....	414
«без читачів — книгárні; день крíзь день...».....	416
«нíчний мороз, як той хлопчáчий вýбрик...».....	418
«в обличчя вíтерéць плює...».....	419
«гíлля розпíнилося від...»	420
«дерева зітхáють ранкóві...»	421
Спроба Архиєрейської молитви	422
«без подорóжніх манівцí...».....	424
«я цих ланíв й простóрища — обróчник...»	425
«набряклий óбрíй вýструнчивсь, як нерв...»	426
«на стéжці сніг лускóю карасý...»	427
«любов? якбý ж, як бруд з-пíд нíгтíв, бриж...»	428
«життям заслабла смерть, затýвши карб...».....	430
«а сніг — з небéс, а кров — з кринíць...»	431
«огóвтуючись, кráплі спрýтно...».....	432